

Влада и Скупштина Србије су очекивано изгурали нови Закон о раду и ПИО, чиме је премијер Вучић наставио да извршава свој најављени „домаћи задатак“. Обећање дато лично немачкој канцеларки пре месец дана, да ће Влада Србије врло брзо донети нова законска решења у области рада и пословања, морало се испунити. Вучић је тада рекао да наилази на поверење страних званичника јер им делује поуздано. Своју лојалност је стога морао доказати и на овом примеру.

Иако су Вучић и министар рада Вулин изјављивали да ће то бити „закон и за инвеститоре и за раднике“, „и по мери послодавца и по мери радника“, знало се да те фразе служе само да се превентивно умири и уљуљка потенцијално бунтовна радничка популација. Мада ти потенцијали нису велики, што се потврдило и у случају последњих протеста против ових закона, за сваки случај је јавности требало послати поруку да Влада тобоже брине за опште добро, а нарочито за раднике, који ионако чине већину грађана. Али, та илузија, ако ју је неко имао, трајала је веома кратко. Вучић и Вулин су брзо отворили карте и јасно поручили коме нови Закон о раду (као уосталом и стари), иде у корист. Могли смо то и сами предвидети по аналогији са крими романима и филмовима. Као што је тамо битно сазнати ко има мотив за убиство, тако је и овде требало само питати ко има мотив за даље убијање радничке класе у Србији. Наравно, то су капиталисти-израбљивачи, одавно еуфемистички преименовани у „послодавце“ и „инвеститоре“, међу којима они иностранци за ову власт имају нарочиту тежину и значај, јер им она очигледно служи.

